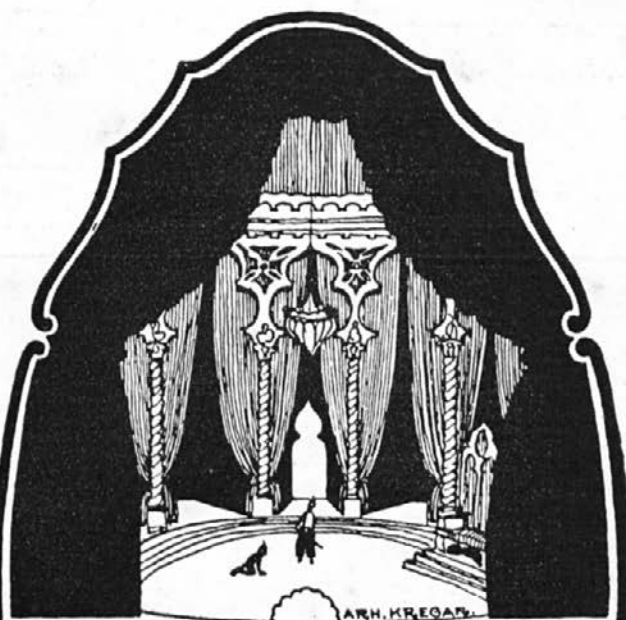

GLEBALIŠKI LIST.

IZDAVA UDRUŽENJE
GLEB. JER. ALGEV
MEŠTNI ODBOR
LJUBLJANA.

SEZONA
1922-23

ŠTEV. 13.

Naznanilo!

Tvrdba Peter Kozina & Ko.

Ljubljana-Tržič

otvorila je novo prodajalno čevljev na malo (en detail)

v Aleksandrovi ulici št. 1.

Pazite na znamko svet. firme

Najboljši in najcenejši fabrikat Jugoslavije!!!

ZVEZNA TISKARNA IN KNJIGARNA

... v Ljubljani, Wolfova ulica št. 1. ...

izvršuje lično in poceni

Vizitke, kuverte, račune in druge tiskovine

„JUGOEKSIM“

TRGOVSKA DRUŽBA

VEKOSLAV PELC & DRUGOVI

v LJUBLJANI | EKSPORT | Brzajavke: Jugoeksim.
Vegova ul. št. 8. | in IMPORT. | Čekov. ur. št. 13.160.

Trgovina s specerijskim, kolonijalnim, materialnim blagom, deželnimi in poljskimi pridelki in izdelki, mlevskimi izdelki, lesom in lesnimi izdelki ter manufakturo na debelo in drobno.

Spored

Drama :

Januar	9. torek	— Zaprto.	
"	10. sredo	— Čudež sv. Antona in Črna dama iz sonetov.	Izven
"	11. četrtek	— Idiot. (Začetek ob pol 8. uri.)	Red A
"	12. petek	— Liliom.	Red E
"	13. sobota	— Svatba Krečinskega. Delavska predstava po znižanih cenah.	Izven
"	14. nedelja	— Peterčkove poslednje sanje. (Ob treh popoldne.)	Izven
"	14. nedelja	— Čudež sv. Antona in Črna dama iz sonetov. (Ob 8. zvečer.)	Izven
"	15. poned.	— Liliom.	Red C

Opera :

Januar	9. torek	— Sevilski brivec.	Red A
"	10. sredo	— Mefistofeles.	Red D
"	11. četrtek	— Prodana nevesta. (Vojaška predstava).	Izven
"	12. petek	— Triptychon.	Red C
"	13. sobota	— Jenufa.	Red B
"	14. nedelja	— Sevilski brivec.	Izven
"	15. poned.	— Zaprto.	

Najfinejša svetlobna telesa

za stanovanja, vile, banke, bare, kine itd. kakor :

lestence, namizne, stoječe svetilke i. t. d.

v vsakem poljubnem slogu, tudi po doposlanih načrtih izdeluje v kovini, lesu, svili, steklu i. t. d. edina jugoslovenska

„Svetlobna industrija VESTA“.

Naročila samo na ateje „VESTE“, Ljubljana, Kolodvorska ul. 8/I.

ČUDEŽ SV. ANTONA.

Satirična legenda v dveh dejanjih. Spisal M. Maeterlinck.
Poslovenil F. L.

Režiser: FR. LIPAH.

Sveti Anton	g. Kralj.
Gustav	g. Peček.
Ahil	g. Markič.
Doktor	g. Terčič.
Župnik	g. Ločnik.
Policijski poročnik	g. Medven.
Policijski seržant	g. Plut.
Jože	g. Cesar.
Virgina	gna Rakarjeva.
Gospodična Hortenza	gna Gabrijelčičeva.
Leontina	gna Zbořilova.
Valentina	gna Gđrjupova.
Prvi stražnik	g. Smerkolj.
Drugi stražnik	g. Sancin.
Prvi gost	g. Kumar.
Drugi gost	g. Bertok.

Sorodniki in gostje. Sedanost. Malo mesto v provinci.

ČRNA DAMA IZ SONETOV.

Medigra. Spisal B. Shaw. Poslovenil F. L.

Režiser: FR. LIPAH.

Črna dama	gna Gabrijelčičeva.
Zagrnjena dama	ga Šaričeva.
Dvorni gardist	g. Cesar.
Mož v plašču	g. Lipah.

Fiu de siècle 15/1600.

Poletna noč na terasi whitehallske palače v Londonu.

IDIOT.

Roman. Spisal Fjodor Mihajlovič Dostojevski.

Za oder priredil Boris Putjata.

Prevel Vladimir Levstik.

Režiser: BORIS PUTJATA.

Čitalec g. Lipah.

I. slika. V kupeju III. razreda.

Parfen Rogožin g. Putjata.
Knez Miškin g. Rogoz.
Lebede v g. Ločnik.

II. in III. slika. Knez Miškin se seznani z Jpančinovimi.

Ivan Fjodorovič, general Jpančin g. Terčič.
Jelizaveta Prokofjevna, njegova žena ga Rogozova.
Aleksandra } hčerke Jpančine { gna Mira Danilova.
Adelaida } gna Zbořilova.
Aglaja } ga Šaričeva.
Knez Miškin g. Rogoz.
Gavril Ardalionovič, imenovan „Ganja“ g. Gregorin.

IV. slika. Družina Ivolginova.

Ardaljon Aleksandrovich Ivolgin g. Peček.
Nina Aleksandrovna, njegova žena gna Rakarjeva.
Ganja } Ivolginovi otroci { g. Gregorin.
Varja } gna Gabrijelčičeva.
Kolja } gna Gorjupova.
Ferdiščenko, njih stanovalec g. Cesar.
Nastasja Filipovna ga Nablockaja k. g.
Rogožin g. Putjata.
Knez Miškin g. Rogoz.
Lebedev g. Ločnik.
Pticin , , g. Smerkolj.

V. slika. Nenavaden dogodek pri Nastasji Filipovni.

Nastasja Filipovna	ga Nablockaja k. g.
Darja Aleksejevna	ga Juvanova.
Atanazij Ivanovič Tockij	g. Kumar.
General Jupančin	g. Terčič.
Ganja	g. Gregorin.
Pticin	g. Smerkolj.
Mladi človek	g. Sancin.
Stari človek	g. Medven.
Katja, služkinja	gna Polajeva.
Knez Miškin	g. Rogoz.
Rogožin	g. Putjata.
Lebedev	g. Ločnik.
Ferdiščenko	g. Cesar.
Poročnik Keller	g. Markič.

VI. slika. Pobratimstvo.

Rogožin	g. Putjata.
Knez Miškin	g. Rogoz.

VII slika. „Vitez klaverne postave“.

Jelizaveta Prokofjevna	ga Rogozova.	
Aleksandra	} hčerke Jupančinove {	gna Mira Danilova
Adelaida		gna Zbožilova
Aglaja		ga Šaričeva.
Kolja Ivolgin		gna Gorjupova.
General Ivolgin		g. Peček.
Knez Miškin		g. Rogoz.
Lebedev		g. Ločnik.

VIII. slika. Na zeleni klopi.

Jelizaveta Prokofjevna	ga Rogozova.
Aglaja Ivanovna	ga Šaričeva.
Knez Miškin	g. Rogoz.

IX. slika. Sestanek.

Nastasja Filipovna	ga Nablockaja k. g.
Aglaja Ivanovna	ga Šaričeva.
Rogožin	g. Putjata.
Knez Miškin	g. Rogoz.

X. slika. Brezumca.

Rogožin	g. Putjata.
Knez Miškin	g. Rogoz.

LILIOM.

Predmestna legenda v sedmih slikah. Spisal Franc Molnar.
Prevel iz nemščine Osip Šest.

Režiser: OSIP ŠEST.

Liliom	g. Peček.
Julka	ga Wintrova.
Marička	ga Rogozova.
Gospa Muškat	ga Juvanova.
Liza	gna Gorjupova.
Gospa Bezeg	gna Rakarjeva.
Fičur	g. Rogoz.
Mladi Bezeg	g. Lipah.
Wolf Breitfeld	g. Plut.
Strugar	g. Sancin.
Lincmann	g. Gregorin.
Policijski komisar	g. Kumar.
Berkovič	g. Smerkolj.
Policijski koncipist	g. Danilo.
Stari stražnik	g. Kumar.
Prvi policaj	g. Medven.
Drugi policaj	g. Cesar.
Prvi detektiv	g. Kralj.
Drugi detektiv	g. Drenovec.
Zdravnik	g. Šest.
Doktor Reich	g. Terčič.
Štefan Kadar	g. Markič.

Štiri hišne, dva detektiva, dva delavca, lajnar. Dejanje se vrši
v budimpeštanskem „pratru“.

Po prvi, tretji in peti sliki daljša pavza.

TRGOVSKA BANKA d. d. - LJUBLJANA ŠELENBURGOVA UL. 1
preje SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA

!!! izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. !!!

Svatba Krečinskega.

Komedija v treh dejanjih. — Spisal A. Suhovo-Kubilin.
Prevel R. Peterlin-Petruška.

Režiser: B. PUTJATA.

Peter Konstantinovič Muromskij,	
bogat jaroslavski posestnik	g. Šest.
Lidica, njegova hči	gna Gorjupova.
Ana Antonovna Atujeva, nje teta	gna Rakarjeva.
Vladimir Dmitrič Nelkin, posestnik	g. Cesar.
Mihael Vasiljič Krečinski	g. Kralj.
Ivan Antonjič Raspljujev	g. Putjata.
Nikanor Savič Bek, oderuh	g. Kumar.
Fjodor, strežaj Krečinskega	g. Medven.
Tiška, vratar pri Muromskih	g. Markič.
Policijski uradnik	g. Sancin.

Sluge.

Dejanje se vrši v Moskvi v dobi osvobojenja ruskih kmetov.

Priporočamo

Kolinsko

cikorijo.

Peterčkove poslednje sanje.

Božična povest v štirih slikah. Spisal Pavel Golia.

Godbo zložil g. Balatka.

Režiser: O. ŠEST.

Božični možiček g. Plut.

I. Jezušček obdaruje bolnega Peterčka.

Peterček gna Vera Danilova.

Babica ga Juvanova.

Berač } g. Peček.

Čarodej Grča } ga Šaričeva.

Mamica g. Lipah.

Mesec, princ lazurnih dalj g. Lipah.

Jezušček, Marija, Sv. Jožef.

II. Pri kralju Matjažu.

Peterček gna Vera Danilova.

Čarodej Grča g. Peček.

Mesec, princ lazurnih dalj g. Lipah.

Mamica ga Šaričeva.

Kralj Matjaž g. Danilo.

Kraljica Alenka ga Wintrova.

Kraljična Alenčica gna Mira Danilova.

Poveljnik telesne straže g. Drenovec.

Prvi vojščak g. Kralj.

Drugi vojščak g. Medven.

Tretji vojščak g. Markič.

Vratar g. Kumar.

Glasnik g. Sancin.

Matjaževi vojščaki in vitezi, paži.

III. Sveta noč v gozdu.

Peterček gna Vera Danilova.

Čarodej Grča g. Peček.

Mesec g. Lipah.

Mamica ga Saričeva.

Oče Hrast, župan gozdov gorjanskih g. Gregorin.

Čarodejka Bukva gna Rakarjeva.

Meglica-Krasotica gna Gabrijelčičeva.

Palček-Strahopetček gna Gorupova.

Jezušček * * *

Marija * * *

Sv. Jožef * * *

Gašper, } Sveti trije kralji { g. Ločnik.

Miha. } g. Terčič.

Boltazar, } g. Sancin.

Angeli, Palčki, Palčice, gozdno prebivalstvo; drevesa, živali itd.

IV. Jezušček odpelje Peterčka k mamici.

Peterček	gna Vera Danilova.
Mamica	ga Šaričeva.
Berač	g. Peček.
Babica	ga Juvanova.
Bog Oče	g. Cesar.
Peterčkov oče	g. Kumar.

Jezušček, Marija, Sv. Jožef, sv. Trije kralji, sv. Miklavž, svetniki, angeli.

Plese naštudiral g. Pogliolesi, dekoracije naslikal deloma po načrtih
akad. slik. I. Vavpotiča g. Skružny.

PRISPEVAJTE ZA

BORŠTNIK-VEROVŠKOV

NAGROBNI SPOMENIK.

Darila so najlepše — „slike“. Oglejte si jih Aleksandrova c. 5.

V. BEŠTER **„HELLOŠ“**

SEVILSKI BRIVEC.

Buffo-opera v dveh dejanjih. Spisal Cezar Sterbini.

Uglasbil G. Rossini. Prevel A. Funtek.

Dirigent: NEFFAT.

Režiser: SEWASTIANOW.

Grof Almaviva	g. Kovač.
Bartolo, zdravnik	g. Zupan.
Rozina, varovanka v hiši Bartola . . .	ga Lovšetova k. g.
Figaro, brivec	g. Levár.
Basilio, učitelj glasbe	g. Betetto.
Fiorello, sluga Almavive	g. Zorman.
I. sluga (tenor)	g. Banovec.
II. sluga (bas)	g. Pugelj.
Berta, hišna pri dr. Bartolu	ga Smolenskaja.
Častnik	g. Zorman.
Notar	g. Perko.

Vojaki, godci.

Dejanje se vrši v Sevilji.

Prva vpriporitev 5. februarja 1816 v Rimu.

Dr. Bartolo, postarn, ohol, nezaupen, lakomen mož ima mlado, lepo in bogato varovanko, Rozino; v to je zaljubljen in jo hoče za ženo. Strogo jo čuva. V petju jo poučuje Basilio, intriganten in podkupljiv človek, pristaš Bartolov. Dekličino ljubezen pa ima mladi, lepi in bogati grof Almaviva, ki ji priredi kot Lindoro podoknico. Da pospeši zblizanje z izvoljenko, se posluži Figara, spretnega, podjetnega, premetenega in predrznega briveca. Ta mu svetuje, naj se obleče kot častnik in gre v Bartolovo hišo, kakor da išče vojaške nastanitve ter naj dela, da je pijan. — Figaro gre pa tudi k Rozini in ji pove, da jo ljubi Lindoro. Deklica je vsa srečna v svoji ljubezni in piše pisemce dragemu. Almaviva pa izvrši, kar mu je svetoval Figaro in provzroči v Bartolovi hiši veliko zmedo. S tem konča prvi akt.

V drugem aktu nastopi Almaviva kot glasbenik Don Alonzo, ki pravi, da je Basilijev učenec in za ta dan njegov namestnik, ker je Basilio bolan; poučeval bo danes Rozino. — Za njim pride Figaro in izvabi Bartola iz sobe s pobijanjem posode. Ta hip porabita Lindoro in Rozina, da si prisežeta ljubezen in zvestobo. Sedaj pa se pojavi Basilio, in zmeda postane večja. Almaviva ga podkupi z mošnjo zlata, da se uda trditvi,

da je bolan, in tako ga spravijo iz hiše. Medtem, ko Figaro brije Bartola, pove Lindoro Rozini, da pride ponjo o polnoči. A Bartolo vjame nekaj zadnjih besedi in gre s palico nad tekmeča; ta pa pobegne s Figarom iz hiše. Tedaj nastopi Basilio in pove Bartolu, da je bil dozdevni Don Alonzo grof Almaviva sam. — Bartolo dokazuje Rozini, da jo je Lindoro izdal in da jo namerava oddati Almavivi. Meneč, da je izdana, sprejme Rozina Bartolovo roko in hoče skleniti zakon takoj. — Bartolo pošlje Basilijsa po notarja, da napiše pogodbo, sam pa gre po stražo, da bi onemogočil ponočni poset. — Almaviva in Figaro pa udreta skozi balkonska vrata, kamor sta prišla po lestvici in pojasnita Rozini, da je Lindoro grof Almaviva, ki jo popelje k altarju kot grofico. Prav tedaj pa prideta Basilio in notar; ta napiše pogodbo, navzoči jo podpišejo in tudi Basilio, podkupljen od grofa, se ne brani biti za pričo. Ko dospè Bartolo s stražo, je pogodba sklenjena in Rozina zaročena z grofom.

HOTEL „SOČA“, LJUBLJANA

LASTNIK H. POTOČNIK. ☎ SV. PETRA CESTA 5.

MEFISTOFELES.

Opera v štirih dejanjih s prologom in epilogom. Besedilo po I. in II. delu Goethejevega „Fausta“ priredil in vglasbil Arrigo Boito.

Dirigent in režiser: Friderik Rukavina.

Prvi del.

Prolog v nebesih.

Mefistofeles g. Zathej.

Glasovi nebeščanov, angelov, spokorjenk, zveličanih otrok.

I. dejanje. Na veliko noč.

Faust g. Šimenc.

Wagner g. Bratuž.

Mefistofeles g. Zathej.

Meščanje, meščanke, lovci, študentje, obrtniki, gostilničar, Hanswurst.

Godi se pred mestnimi vrati.

Sprememba Faustova soba.

Faust g. Šimenc.

Mefistofeles g. Zathej.

II. dejanje Na vrtu.

Faust (pod imenom Henrik) g. Šimenc.

Margareta gna Zikova.

Mefistofeles g. Zathej.

Marta gna Sfiligojeva.

Sprememba. Valpurgina noč.

Mefistofeles g. Zathej.

Faust g. Šimenc.

Vešče, zli duhovi, čarovnice. Pozorišče: pogorje Herz.

III. dejanje. Smrt Margarete.

Margareta gna Zikova.

Faust g. Šimenc.

Mefistofeles g. Zathej.

Krvnik. Glasovi neba. Godi se v ječi

Drugi del.

IV. dejanje. Klasična sabatna noč.

Helena gna Thalerjeva.

Pantalis gna Sfiligojeva.

Faust g. Šimenc.

Nereus g. Bratuž.

Koretide, sirene, paži. Godi se ob Egejskem morju v mesečini.

Epilog.

Faust g. Šimenc.

Mefistofeles g. Zathej.

Sirene, prikazen zveličanca, zbor nebeščanov.

Prolog v nebesih: V višavah nad mračno pokrajino prepevajo nebeški zbori. Naenkrat se prikaže na visoki skali Mefisto ter se roga Bogu, kakšnega poglavarja je v človeku ustvaril svoji zemlji. Ko ga vpraša glas iz oblakov, ali pozna Fausta, zasmehuje i tega in se ponudi, da zapelje tudi to »izjemo med ljudmi«. Bog sprejme stavo. Z zbori angelov, popolnega očiščenja še čakajočih krilatih duhov, spokornikov in pravičnikov konča prolog.

I. dejanje: I. del: Velika noč. Faust je prišel danes s svojim famulom Wagnerjem v prosto naravo, ki je že polna meščanov, kmetov in drugih šetalcev. Naenkrat opazi Faust »sivega meniha«, ki se jima v čudnih kolobarjih vedno bolj približuje. Wagnerju je prikazen sicer samo navaden menih, Faust pa se z neprijetnim občutkom vrne v svojo delavnico. In res se je uprav hotel poglobiti v premišljevanje svetega pisma, ko ga prekine v tem — sivi menih, ki pa se takoj prelevi v elegantnega kavalirja — Mefista. Le malo časa se Faust ustavlja njegovim izkušnjavam: zapíše mu dušo, Mefisto pa razprostre svoj plašč in oba se dvigneta po zraku od tod.

II. dejanje: Vrt. Faust se izprehaja po njem z Margareto, Mefisto kot nekaj njegov služabnik z njeno prijateljico Marto. Margareto moti samo še to, ker se ji zdi, da se njen ljubimec Faust, ki se skriva zdaj za imenom Henrik, ni veren. No, z raznimi sofističnimi odgovori jo pomiri, in naposled deklica sprejme od njega celo stekleničico omamne pijače, ki naj ž njo vspi svojo mater, da bo mogel on po noči k njej. II. del: Sabatna noč na Brocknu, zbirališču čarovnic in vešč. Mefisto preganja Fausta na strmi poti navzgor. Kmalu potem, ko sta dospela na vrh, so prišle tudi čarovnice in prične se bakanal. Mefisto nastopa tu gori kot kralj vseh pogublencev. Držeč v roki stekleno kroglo, zasmehuje svet in jo potem med infernalnim smehom svojih podložnikov razbije ob tla.

III. dejanje: Margaretina smrt. Nesrečno dekle so obsodili, da je zavdala svoji materi in vtopila svoje dete ter zdaj v ječi pričakuje jutra, ko ima priti rabelj po njo. Faust je preprosil Mefista, da jo reši. Prideta v ječo in Faust roti ljubico, naj bi šla ž njim; toda vse zaman; njen radi tolikih grozot zmedeni duh le čuti, »da stoji pri vratih satan« in noče sprejeti take pomoči. Sicer pa kaj ji bo po vsem tem še svet? Nestrpno priganja Mefisto Fausta, naj se odloči tako ali tako ter ga naposled odvede. V tem hipu vstopi krvnik s svojimi hlapci. »Izgubljena!« pravi še Mefisto. »Rešena!« odgovarjajo nebeški duhovi iz višav.

IV. dejanje: Klasična sabatna noč na helenskih tleh. Mefisto je privedel Fausta sem, da mu da namesto Margarete zdaj Heleno, ki se pravkar grenko spominja svoje krivde, da je radi nje propadla Troja. Prikazen Fausta v sijajni opremi kavalirja iz XV. stoletja jo takoj omami in med prepevanjem siren, nimf itd. sprejme njegovo ljubezen.

Epilog: Faustova smrt. Faust je spet v svoji delavnici, spet je pred njim odprto sveto pismo. Okusil je vse slasti tega sveta, »vžil ljubezen device in ljubezen boginje«, pa prav zato spoznal, da je resnica in sreča le pri Bogu. Zaman so zdaj vsi Mefistovi zadnji obupni poskusi, da bi Fausta še enkrat zvabil na prejšnje pustolovščine; Faust se oklene evangelija in umre. Nebeški duhovi trosijo cvetice na mrliča. Srdito se jih otepa Mefisto, a zaman: žgo ga kakor oglje in pod njih težo se pogreza v zemljo. Iz višave slave božjo zmago nebeški zbori.

PRODANA NEVESTA.

Komična opera v treh dejanjih. Besedilo spisal K. Sabina, prevlel A. Funtek. Vglasbil B. Smetana.

Dirigent: A. BALATKA.

Režiser: F. BUČAR.

Krušina, kmet	g. Debevc.
Katinka, njegova žena	ga Smolenskaja.
Marinka, njiju hči	ga Lewandowska.
Miha	g. Cvejič.
Neža, njegova žena	gna Sfiligojeva.
Vašek, njiju sin	g. Mohorič.
Janko, Mihov sin iz prvega zakona	g. Šimenc.
Kecal, mešetar	g. Betetto.
Vodja glumačev	g. Bratuž.
Esmeralda, plesalka	ga Matačičeva.
Indijanec	g. Zorman.

Godi se v večji češki vasi v sedanjosti. — Balet priredila gna Svobodova, plešejo gna Svobodova, Chladkova in Vavpotičeva. Dekoracije naslikal g. Skružny. — Prva vpriporitev l. 1866. v Pragi.

I. Žegnanje. Mešetar Kecal pregovori Marinkine starše, da obljubijo svojo hčer bedastemu Vašku. Marinka ne privoli v možitev, ker hoče ostati zvesta svojemu Janku.

II. Vašek se snide v krčmi s prisojeno mu nevesto, ki je ne pozna in ki mu izvije prisego, da Marinke ne poroči, ker ta ljubi že drugega. Janko proda Kecalu za tristo srebrnikov Marinko s pogojem, da postane žena Mihovega sina.

III. Vašek se zagleda v plesalko Esmeraldo, ki ga pregovori, da nastopi zvečer pri glumaški predstavi. V medveda preoblečenega ga vidiyo starši in Kecal ter ga hočejo pridobiti za svoj načrt. Vašek pa jim uide, češ, da Marinke ne mara. Ko Marinki pripovedujejo, da jo je Janko zapustil in prodal, jo prepriča šele pismena pogodba, ki ji jo pokaže Kecal, o Jankovi nezvestobi. Zato obljubi vzeti Vaška. Naposled se izkaže, da je tudi Janko Mihov sin in da je po pogodbi Marinka njegova. Oče z veseljem pozdravi svojega dolgo pogrešanega sina in rad privoli v ženitev.

TRIPTYCHON.

Uglasbil G. Puccini.

PLAŠČ.

Besedilo zložil po Didiera Golda „La Houppelande“ G. Adami.
Poslovenil M. P.

Dirigent in režiser: F. RUKAVINA.

Michele, gospodar čolna	g. Levar.
Luigi, težak	g. Sowilski.
Tinea, „	g. Mohorič.
Talpa, „	g. Zorman.
Giorgetta, žena Michela	gna Thalerjeva.
Frugola, žena Talpe	gna Rewiczewa.
Prodajalec pesmi	g. Banovec.
Ljubimec	g. Bratuž.
Ljubimka	ga Ribičeva.

Težaki, lajnar, dekleta. Dejanje se vrši na čolnu.

SESTRA ANGELIKA.

Besedilo zložil G. Forzano. Poslovenil dr. I. Šorli.

Sestra Angelika	gna Zikova.
Teta kneginja	ga Thierry-Kavčnikova.
Prednica	gna Smolenskaja.
Penitencijarka	gna Sfiligojeva.
Predstojnica novic	gna Erklavčeva.
Sestra Genovefa	gna Lewandowska.
Sestra Ozmina	gna Kovačičeva.
Sestra Dolcina	gna Ponikvarjeva
Sestri nabiralki	{ gna Ribičeva.
	{ gna Jeromova.
Novici	{ gna Korenjakova.
	{ gna Mišičeva.
Sestra ključarica	ga Lumbarjeva.

Dejanje se godi h koncu 17. stoletja v samostanu.

GIANNI SCHICCHI.

Besedilo zložil G. Forzano. Poslovenil dr. I. Šorli.

Gianni Schicchi	g. Levar.
Lauretta, njegova hči	ga Matačičeva.
Zita, nazvana „Stara“, sorodnica Buosa	gna Rewiczewa.
Rinuccio, nečak Zite	g. Kovač.
Gherardo, nečak Buosa	g. Bratuž.
Nella, njegova soproga	gna Koreninova
Gherardino, njen sin	g. Habič.
Betto iz Signe, svak Buosa	g. Zorman.
Simon, sorodnik Buosa	g. Zupan.
Marco, njegov sin	g. Pugelj.
Ciesca, njegova soproga	ga Smolenskaja.
Maestro Spinelloccio, zdravnik	g. Perko.
Amantio plemeniti Nicolao, notar	g. Debevc.
Pinellino, čevljar	g. Erklavec.
Guccio barvar	g. Ribič.

Dejanje se vrši v Firenci leta 1299. — Dekoracije naslikal g. Skružny.

Plašč. Michele, lastnik čolna, ležečega zdaj v kanalu Sene pred Parizom, ima lepo mlado ženo. Med težaki, ki nalagajo in razkladajo blago njegovega čolna, služi tudi Luigi, mladostni prijatelj njegove žene. Med njim in njegovo ženo vzplamti ob spominih na otroška in svobodna leta ljubezen, ki konča s tem, da zadavi Michele svojega tekmeca ter skrije truplo pod svoj plašč.

Sestra Angelika. V tišem samostanu živi sestra Angelika in se pokori za svoj greh iz mladosti. V obupu si hoče končati življenje: nabere si strupenih rož in se zastrupi. V smrtnem boju si izprosi od svojega umrlega sinčka, naj ji da znamenje, če sme k njemu. In res je »Marija ta čudež storila! Ko zapoje zvon, odide s. Angelika kakor zamaknjena v svojo celico. Čim pa je v samostanu vse tiho, se njena vrata spet odpro, in ona pride na vrt, kjer si zapali ogenj, pristavi prsten lonček in si nabere vanj strupenih rastlin. Ves čas v misli, da jo je z Marijinim privoljenjem poklical sinček, izpije potem strup. Sedaj naenkrat spozna svojo grozno zмотo in svoj strašni greh. Obupno kliče Marijo, naj jo reši: naj je ne pusti umreti v smrtnem grehu in ji da znamenje, da ji je odpustila. In glej: nenadoma se razsvetli vsa cerkva, in čudež se prične: Vrata cerkvice se počasi odpro in v tajinstvenem svitu se vidi vsa polna angelov. Na pragu se prikaže Marija Tolažnica, slovesna in mila, pred njo plavolas deček v beli obleki. Marija napoti dete, ne da se ga dotakne, proti umirajoči, ki izteguje roke proti njemu. Dete počasi napravi prvi, drugi in tretji korak. Ko je dete že čisto blizu, se s. Angelika počasi zgrudi in umre. Čudež ugasne.

Gianni Schicchi. Florentinski bogataš Buoso Donati je umrl in za njegovo veliko premoženje, ki ga je pokojnik volil fratrom, se vname velik prepir. Gianni Schicchi, z vsemi žavbami namazani premetenec, vso zapuščino prav po salamonsko razdeli: mrtveca da na skrivaj pokopati, sam pa leže v pokojnikovo posteljo in kot falso Donati narekuje testament notarju znova. Vsakemu kaj zapusti, sebi pa seveda največ. Prevara mu izvrstno uspe, dejanje je polno tragikomičnosti in vse skupaj se konča tako, da ima vsak, česar si želi: s svatbo dveh mladih zaljubljenecv.

CHARLES PRINC manufakturno
blago na debelo

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta šte. 36.

Poštni predal 124.

Poštni predal 124.

PASTORKA JENUFA.

Opera v treh dejanjih. Besedilo spisala po drami iz življenja moravskega naroda Gabrijela Preissova. Poslovenil Fran Govekar. Uglasbil Leo Janaček.

Dirigent: L. MATAČIĆ.

Režiser: VASILIJ SEWASTIANOW.

Stara Burjevka, užitkarica

in gospodinja v mlinu gna Sfiligojeva.

Laca Klemen } polbrata, vnuka Burjeveke { g. Sovilski.

Števo Burja } { g. Šimenc.

Cerkovnica Burjevka, vdova

in snaha stare Burjeveke ga Thierry-Kavčnikova.

Jenufa, njena pastorka ga Lewandowska.

Prvi mlinski hlapec g. Cvejič.

Rihtar g. Zupan.

Rihtarica ga Erklavčeva.

Karolka, njiju hči ga Matačičeva.

Pastirica ga Smolenskaja.

Barena, prva dekla v mlinu gna Korenjakova.

Jano, pastirček ga Ribičeva.

Muzikanti, vaščanje.

I. dejanje v mlinu pri Burjevih. II. in III. v sobi cerkovnice.

Med I. in II. dej. poteče pol leta. Med II. in III. dva meseca.

I. premijera Jenufe v Brnu 1904.

Premiera v Narodnem gledališču v Pragi 26. maja 1916.

1. dejanje. Cerkovnica, stroga in odločna žena ima nelastno hčerko, pastorko Jenufko, katera se je zaljubila v lahkomišelnega, razburljivega bratranca Števo — in se mu vdala. Toda, ko se vrne nekega dne Števo pijan od nabora, je njegova ljubezen hladnejša. Odločna in razumna cerkovnica spregovori s Števom resno besedo ter dovoli ženitev samo pod pogojem, da se nikdar več ne opije. Da mu rok na poskušnjo enega leta.

Jenufko pa ljubi tudi resnejši, moški Lac. Boli in grize ga zavest in prepričanje, da se je lahkomišeln in vrtoglavi Števo zaljubil samo v lepo Jenufkino lice in nekega dne ji v razburjenju prereže lice, v misli, da ji pokvari s tem obraz in jo naredi grdo.

II. dejanje. Jenufka se je hotela zastrupiti. In zopet se posreči cerkovnici, da prepreči nesrečo. Pod pretvezo, da pošlje Jenufko na Dunaj v službo, skriva Jenufko pazljivo doma, kjer se ji rodi Števoev deček. Cerkovnica pokliče Števa in ga prosi, naj si vendar vzame nesrečno Jenufko. Vrtoglavi lahkomišelnež pa se skesa in uteče. Obupana cerkovnica se odloči povedati vse Laci. In pošteno in odkrito mu opiše nesrečen položaj. Laca seveda premišlja. Moral bi si vzeti tudi Števovega dečka. V svojem strahu za Jenufko in njeno dobro ime, pravi cerkovnica Laci, da je dete umrlo. In po odhodu Laca, vzame dete in ga vrže pod led. Jenufko pa prepriča, da je dete na vročici umrlo.

III. dejanje. Cerkovnica pripravlja svatbo Jenufke z Laco. In ko se hočejo napotiti v cerkev, krikne po vasi: Našli so pod ledom mrtvo dete. Nesrečna cerkovnica prizna sedaj svojo krivdo in se da odvesti na sodišče. Laca se zavzame za nesrečno Jenufko in ta spozna njegovo verno ljubezen mu pade v naročje. Namenita se skupno v svet, kjer hočeta začeti novo življenje.

ZDENKA RODIČ damski modni salon

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10
(Palača „Zadružne gospodarske banke“)

† PEPIK DRVOTA

Pisati nam je posmrtnico možu, ki smo ga vsi poznali in ljubili, pevcu, ki je tri leta med nami žvrgolel kot slavec in nas razveseljeval s svojim glasom, z glasom, v katerem je bilo toliko duše, da je segal vsem, ki so ga poslušali, prav do srca. Njega poslušati — to je bil razgovor duš... Kaj bi se moglo napisati o našem mrtvem Pepiku Drvoti, ne da bi se nam krčilo srce ob misli: še včeraj med nami, na odru, nad orkestrom, predmet občudovanja in veselja vseh poslušalcev — danes pa že pod črno zemljo. Izpel je zadnjo svojo noto iz arije življenja... Pisati nam je posmrtnico zdaj, ko je tako polna življenja naša opera, ki jo je pokojnik tako ljubil, ko se svet razveseljuje in pričinja s predpusnim življenjem, ki ga je Drvota tako ljubil, ko živi v burnem tempu svoje veselo življenje Ljubljana, katero je naš Pepik nad vse ljubil...

Ne da se nam pisati posmrtnice pevcu Drvoti. Generacija, ki ga je poznala, ga ne pozabi. Za one, ki ga niso poznali, pa ne najdemo besed, ki bi označile zadostno, kaj smo izgubili, ko nam ga je izvabila smrt v veliki zbor večnonemih, molčečih, umolklih... a za nas, ki smo ga poznali, ne pozabljenih gledaliških umetnikov.

Pepik Drvota je bil rojen v Slanem pri Pragi l. 1874. Ljudsko šolo in višjo obrtno šolo je dovršil v Pragi. Izučil se je soboslikarstva. Toda njegov lepi tenor ga je pripeljal od šole operetnega zbora v Nar. divadlu v Pragi, operetnega gledališča v Smihovu na opero novega gledališča v Plzenj in končno do prvega tenorja na gledališču v Kralj. Vinohradih, kjer je ostal do vojne. Med vojno je služil kot desetnik v povozni skupini v Ljubljani, kjer so ga že takrat vsi poznali. Saj se še spominjate navdušenja, ki je vladalo na koncertu, ki ga je med vojno priredil v Unionu. Bil je med drugim tudi menažni oskrbnik vojaške kuhinje v Šmarju, kjer se ga še danes vse prav dobro spominja.

Življenje v Sloveniji, bodisi na soški fronti, bodisi v etapi, se mu je med vojno tako pri ljubilo, da je z veseljem sprejel Govekarjev engagement v zopet otvorjenem gledališču v Ljubljani l. 1918., kjer je prvič nastopil kot Janko v »Prod. nevesti« pri otvoritveni predstavi 3. dec. 1918. To vlogo je pel tri sezone. Koncem prošle sezone je obotel na ledvicah in jetrih, iskal si leka v Splitu, pa se vrnil težko bolan v Ljubljano. Avgusta je odšel v praško bolnico, katero je zapustil šele 4. jan. t. l. Ostavlja dva sinova, od katerih je eden češki nadporočnik, drugi pa zobni tehnik.

† PEPIK DRVOTA

tenorist kr. Narodnega gledališča v Ljubljani.

* 1874 v Slanem pri Pragi, † 1923 v Pragi.

Bil je velik prijatelj narave; vesel in vriskajoč je prehodil skoro vse naše planine in marsikatera pota bolje poznal kot kak domačin. Vsako leto je pohitel po končani sezoni s svojimi kolegi in prijatelji pod Krim, kjer so si postavili šotor in preživeli vesele počitnice kot skauti. Bil je poglavar družine, tako so ga imenovali vsi. Vsako jutro je vstajal prvi in ko se je divil prvim žarkom vzhajajočega sonca, je zadonel njegov visoki c in budil zaspance. Nato pa na vsakdanje delo. — »Pepik, k štedilniku pripravljat kosilo!« In že je komandiral: »Ti — po drva, drugi — po vodo, tretji — pomesti krog šotorov, ženske — pomivati in čistiti.« Tako so minevali dnevi naših igralskih skautov pod Krimom prav hitro, saj je bil Pepik vedno dobre volje, čeprav je imel skrbeti za 15 člansko družino, med katero je bilo tudi nekaj naraščaja. Zadnje leto sta napravila Pepik in Lojze Dolinar ličen kip sv. Janeza in sicer pri studenčku, pri katerem je napravil Pepik rezervar, iz katerega je zajemala vsa družina. Nameraval je s pomočjo prijateljev in dobrotnikov postaviti počitniški dom za igralce, mnogo je sanjal in se navduševal za to misel...

In sedaj si v počitniškem domu, dragi Pepik, v domu, v katerem si odpočijejo vsi igralci, kadar doigrajo svojo vlogo na velikem odru življenja. Spavaj sladko v domači češki zemlji! Mi te ne pozabimo!

Govor Br. Nušića

o priliki

40 letn. članov gg. Gavrilovića, Todorovića in Stanojevića.

Štirideset let dela, truda, napora; na enem mestu, na enem poslu! ... Dandanes doživeti štiridesetletnico dela, to je pojava, ki zasluži že sama na sebi vse spoštovanje. Štirideset let tu, na teh deskah, izza te zavese, pred temi svetilkami! Štirideset let oblačenja, slačenja, šminkanja, mazanja; štirideset let razburjenosti, strasti, smeha in solz; štirideset let prebolevati tuje boli, živeti tuje življenje in umirati tujo smrt — glejte to je vsebina štiridesetletnega delovanja na teh deskah, izza te zavese in pred temi svetilkami. Vsak od teh treh proslavlja nocoj štiridesetletnico svojega dela, kajti mi se ne moremo držati računanja »Čiče Ilije«, češ da slavimo nocoj stodvajsetletnico umetniškega dela.

Za današnje pokolenje gledaliških posetnikov predstavlja naša trojica tri velika imena z naših gledaliških lepakov, tri velike umetnike, katere hoče nocoj javnost proslaviti. Za nas, ki sodelujemo, najsibo že po dolžnosti ali iz ljubezni v tej hiši — predstavlja ta trojica lepo, bogato in svetlo prošlost; del življenja našega gledališča in morda najznačilnejši del v zgodovini naše gledališke umetnosti.

Za to zgodovino je posebnega pomena doba, v kateri se javlja naša trojica in značaj njihovega pojava. Bila je to povojna doba, kakor jo imamo danes. Koncem 1878. se je sklenil mir po vojni, ki je držala celi dve leti pod orožjem takrat še malo Srbije. Tudi takratne povojne razmere so imele iste dobre strani ko današnje. Duševna moč narodova, toliko časa uklenjena, a energija namenjena sama za tendence vojne — ko je naenkrat nastopil mir, se je razlila ta moč in energija kakor vino iz pravkar odprte šampanjke. Do tedaj nesvobodni duh je iskal oddiha v vseh pravicah in med omladino so se jeli porajati nervozni pokreti. Emotivne manifestacije in težnje, polne temperamenta. Samo takrat — pred štiridesetimi leti — ni bilo pred nami tako širokih polj in tako različnih problemov kakor so v današnji povojni družbi in povojnih razmerah. Vso svojo energijo smo posvetili ali notranji politiki ali kulturnemu delu, kajti v teh dveh pojavih se je javljalo naše duševno življenje...

Naša originalna drama je bila takrat takorekoč monopol Matije Bana. Laza Kostić in Gj. Jakšić, ki so hoteli takrat izpregovoriti, so utihnili in molčali celih 20 let. Kmalu pa se pojavijo Manojlo Djordjević-Prizrenac, takoj za njim Nikola Djorić in Dragutin Ilić, a potem Glišić, Brzak, Milan Maksimović, Stevan Jeftić, Kosta Kostić, Nušić in drugi. Takrat so napisali drame Andra Gavrilović, Petar Petrović, takrat je spisal tudi Vojislav svojega sežganega »Radoslava«. V dobi, ko obsipava en del omladine z rokopisi gledališko upravo, drugi del pušča šole in poklice in se posveča gledališkemu življenju. Milorad Gavrilović, Sava Todorović, Velja Miljković, Ljuba Stanojević, Raja Pavlović, Miloš Hadži-Dinić, Milivoj Barbarić, Bora Rašković, Milorad Petrović, Svetislav Djordjević, Andra Milosavljević, Relja Popović, Andra Desimirović, Djura Bošković in še mnogi drugi mlajši — ti vsi gredo h gledališču. To ni eden, nista dva — to ni slučaj, da so šli h gledališču; to je cel pokret, ki je vzrastel iz one ljubezni, katere smo bili prešinjani do gledališke umetnosti.

(Dalje prih.)

Lipar

Opombe

k „Čudežu sv. Antona“ in „Črni dami iz sonetov“.

O Maeterlinekovi satirični legendi »Čudež sv. Antona« se ne da nič drugega reči kot da nam slika in biča sedanjo družbo, predvsem razpoloženje glavnih dedičev, ki si obetajo težke dediščine. Pa tudi gospod doktor in njihovo strokovnjaško mnenje, pa tudi naivni gospod župnik pridejo na svoj račun, najbolj pa seveda gospodje od policije in nič manj glavni dedič, ko slika vso dogodivščino pred policisti. Uboga dekla Virgina je sicer deležna svetnikovega blagoslova, toda hudomušni pesnik ji ni povsem odpustil njenih malih grehov. Naglavnih pa itak menda nima. Kako bi sprejela današnja družba svetnika, ki bi se pojavil lepega dne med nami tak kot je bil: preprost v svojem svetniškem sijaju, dober po Kristovem nauku in dosleden v svojem hotenju? Kaj bi storila današnja družba s takim svetnikom? — Po policijo bi poslala! No in prav ta neprijetnost se zgodi tudi našemu sv. Antonu.

Shawova medigra je pa že nekoliko bolj zapletena stvar. Toda Shaw vse natančno pojasni. Samo za one, ki se morda ne spominjajo več, bodi omenjeno, da je živel za časa hčere Henrika Tudorja VIII., angleške kraljice Elizabete, ki smo jo zadnjič videli v »Mariji Stuart«, v Londonu igralec Shakespeare, doma iz Straatforda. Elizabeta mu je bila zelo naklonjena in je zelo ljubila nekatere njegove tipe n. pr. Falstaffa. — Toda dandanes ne vemo zagotovo o tem igralcu skoro ničesar. Njega dni so vse vedeli, sliko so nam kazali, podpis, fascimile, vse date njegovega življenja in pisateljavanja — danes pa raziskujejo in pravijo, da sploh živel ni. Shaw, ki nima rešpekta ne pred kraljico ne pred pesnikom, ni mogel napisati niti enega stavka, v katerem ne bi potipal s svojo pikrostjo zdaj tega zdaj onega. Posebno velike zgodovinske osebnosti niso nikdar varne pred njegovo satiro. V drugih svojih delih je ošvrknil po Cezarju in Kleopatři, Katarini Veliki in Napoleonu. On si vse te zgodovinske veličine po svoje predstavlja in dasiravno nam slika popolnoma verjetne slučaje, nas vendar jezi, da jim polaga v usta stavke, ki te silijo k smehu in jemljejo ves rešpekt do teh zgodovinskih oseb, ves ugled, kolikor ga nam je še ostalo iz šole.

Samo za one, ki se ne spominjajo več, omenjamo citate, da bodo delo nemoteno uživali.

Medigra se začne z besedami I. prizora iz Hamleta:

»Stoj! Kdo je?« in »Geslo«.

»Vsi angeli in sveti posli božji!« vzklikne Hamlet v I. 4., ko ugleda duha svojega očeta.

»Slabost, ime ti je ženska,« Hamlet, monolog I. 2.

»Besede, besede, besede,« Hamlet, II. 2.

»Kapunov ne morete krmiti bolje,« Hamlet, III. 2.

»... smrt, birič brezčutni ne odlašaj,« Hamlet, V. 2.

»Stran, prokleta lisa! Vse dišave arabske ne bi dale tej drobni roki prijetnega vonja... Še enkrat ti pravim: Banquo je pokopan in ne more iz groba... Kar je, se ne da izpremeniti...« govori lady Macbethova v Macbeth V. 2, v blaznosti, ker jo peče vest, da je nagovarjala moža k umoru. »Bog vam je dal en obraz in ve si delate drugega,« očita Hamlet Ofeliji v Hamletu, III. 1.

»Pomirite osuplost za trenotek,« pomirja Horacij Hamleta v Hamletu I. 2.

»Zapisati je treba,« kliče Hamlet v I. 4.

»O jaz, nesrečnih žensk najbednejša,« plaka Ofelija po razgovoru s Hamletom v III. 1.

»Gospod, jaz pogrešam povišanja v službi,« odgovarja Hamlet ironično Rozenkrancu v III. 2. po igralskem prizoru.

In končno:

»Vse drugo zamolčimo« so zadnje besede umirajočega Hamleta.

Razgovor med kraljico, dvorno damo Mary in Shakespearjem nam omenja igri »Kakor vam ugaja« in »Mnogo krika za prazen nič«.

Razno.

Rekord gledališke igre. V Chicagu je umrl pred kratkim Frank Bacon, star 58 let. Kdo je ta Frank Bacon, se boste začudeni vprašali. Igralec in avtor gledališke igre, ki je imela rekordni uspeh, torej mož največjega svetovnega uspeha, kar jih v gledališki zgodovini pravzaprav imamo. Tak kolosalni uspeh je imela njegova veseloigra »Lightnin«, katero so prvič igrali poleti 1918 v New Yorku in katero še danes neprenehoma igrajo »pri razprodani hiši«, torej kar štiri leta vsak dan, dvakrat in tudi po trikrat na teden celo dvakrat dnevno. Pri vsaki predstavi je igral avtor sam naslovno vlogo, vsega skupaj je nastopil nad dvatisočkrat, dokler ga ni poklicala z odra smrt. Amerikanec prebroji uspeh takoj v dolarje in zanimivo je, koliko je zaslužil Bacon s to igro: pravijo, da nič manj kot 3 milijone 260 tisoč dolarjev. Kakšna je ta igra, ki polni vsak večer hišo »Gaiety Theatre«? Nič posebnega za nas Evropejce. Preprosta storija o nekem starem vagabundu, ki živi pod tiranstvom svoje žene. Imata hotel, ki slovi radi tega, ker stoji na meji dveh ameriških držav, polovico hotela je v eni, druga polovica pa v drugi državi. V Ameriki ima vsaka država svoj posebni ločitveni proces in zato je ta imenitni hotel najidealnejši rendezvous za parčke, ki se jim je zahotelo po ločitvi, kakor tudi za one, ki jim diši zakon. Iz te posebnosti nastanejo vse mogoče komične situacije in igra »gre«. — Najbolj priljubljen je bil avtor sam v naslovni vlogi, katero je igral z veliko ljubeznivostjo in ko je moral po tretjem dejanju radi navdušenja med občinstvom vselej pred zastor, je po ameriški navadi vselej na kratko nagovoril občinstvo in naznanil, koliko dolarjev je igra z današnjo predstavo zaslužila in je nato pristavil še kako ljubko kratkočasnost. — Frank Bacon je bil eden onih gledaliških ljudi, ki so napeli in žrtvovali vse svoje sile — nikdar sitemu požeruhu — maliku uspehu. In kako težko mu je bilo najti pot do njega! Šele na starost, v 54 letih je igralca srečal uspeh, se mu prijazno smehljaj in — ga nikdar več nispustil iz svojih vampirskih krempljev. Ni se ga mogel več rešiti, dokler ni izmučenemu glumcu otrla pot s čela — smrt... Amerika! Rekord uspeha! Igralec in — dolarski milijonar! Ubogi Frank Bacon! —

»**Cyrano de Bergerac.**« Decembra je minulo 25 let (1897), odkar se je prvič igral E. Rostandov »Cyrano« v Parizu v Théâtre de la Porte-Saint-Martin. Najbolj znani interpreti naslovne vloge so: Francoz Coquelin, Italijan Novelli, Čeh E. Vojan in Nemec J. Kainz. Letos se uprizori »Cyrano« tudi na našem odru.

Gledališki muzej. Dunajsko časopisje je izprožilo misel, naj se ustanovi igralski muzej, nekak pantheon, v katerem naj bi se hranili filmski posnetki iz najbolj značilnih mest velikih ulog slavnih igralcev. Na ta način bi bil postavljen temelj za »Zgodovino človeškega izražanja sploh«. — Če pomislimo, kako tragično je pravzaprav, da potomci niti pojma nimajo o velikih igralcih, ki so živeli generacije pred njimi, in da pri vsakem drugem umetniku živi njegova umetnina tudi po njegovi smrti — bi bilo pač velikega pomena obvarovati pozabljena vsaj res velike gledališke umetnike vseh narodov. Tu bo seveda veliko vlogo igral govoreči film, o katerem smo že pisali.

Vojaško gledališče v Češkoslovaški. Po statistiki kulturne sekcije češkoslovaške armade je češkoslovaško vojaštvo uprizorilo od februarja

do decembra 1922 skupno 324 gledaliških predstav, medtem 59 marijonetnih iger. Tudi v naši armadi se goje gledališke predstave. Ni še dolgo tega, kar je bilo čitati, da so slovenski vojaki v neki južnosrbski garniziji z velikim uspehom igrali burko: »Kakršen gospod, tak sluga«.

Igralcev sin. Nek tukajšnji igralec, družinski oče, je o božičnih praznikih vodil sinčka po ljubljanskih cerkvah in mu razkazoval jaslice. Otrok mu je nagajal in ko sta prišla domov, mu je oče zagrozil, da bi ga ostrašil: »Če ne boš priden, te dam v Šenklaž, da boš stal pri jaslicah mesto oslička.« »Papa, ti pojdeš pa v Trnovo za oslička stat.« »Zakaj pa jaz v Trnovo?« »Tam so večji,« je odgovorilo nedolžno dete.

Nove knjige. V kr. založbi šol. knjig in učil je izšla Schillerjeva žalogra »Marija Stuart«, po Cegnjarju predelal dramaturg O. Župančič, literarni uvod napisal prof. Lokar, s slikami Schillerja, Marije Stuart in kraljice Elizabete. — Učiteljska tiskarna pa je izdala Sem Benellijevo »Okrutno šalo« (Cena della beffe) v prevodu pesnika Al. Gradnika.

Za Borštnik-Verovškov nagrobni spomenik so darovali: 1000 Din neimenovani, 212 Din 50 p dram. odsek »Sokol« Vič, 125 Din Šentjakovski gled. oder, 100 Din g. ravn. Pečanka, 50 Din gdč. R. Thaler, gg. Navinšek, Levar, dram. odsek »Sokol Trbovlje«, 30 Din gg. Sadikov, I. Čebin, I. Deržič in A. Brandtner, 25 Din ge. Šestova, M. Šarič-Vardjan, gdč. V. Danilo, gg. A. Danilo, A. Drenovec, F. Lipah, B. Putjata, O. Šest, I. Benčina, M. Širca in Rozman, 20 Din ga. P. Juvan, gdč. Z. Zika, Birkova, gg. Z. Kunc, K. Terčič, I. Medven, F. Tomažič, 15 Din gg. I. Cvečič, neimenovani, 12 Din 50 p ga. L. Rogoz, gg. Z. Rogoz, F. Gregorin, 10 Din ge. Lovšetova, Levandovska, W. de Thiery, gdčene. M. Danilo, N. Gorjup, A. Rakar, I. Zbofil, V. Polaj, N. Gabrijelčič, Sfiligoj, neimenovana, gg. Mohorič, R. Železnik, Arko, L. Florenini, B. Peček, R. Kregar, P. Ločnik, V. Markič, M. Sancin, I. Cesar, E. Kralj, I. Plut, M. Skrbinšek, F. Kumar, neimenovani, I. Štrukelj, I. Zalokar, neimenovani, I. Tokan, I. Tavčar, R. Juvan, M. Šimenc, P. Debevc, neimenovani, C. Bratuž, I. Zorman, L. Kovač, H. Zathay, D. Zupan, A. Balatka, A. Neffat Pleterski, A. Pugelj, M. Sovilski, neimenovani, I. Betetto, 5 Din I. Smerkolj, B. Sturm, neimenovani, prodane razglednice 87 Din. Skupaj 2822 Din. Vsem darovalcem iskrena hvala! — »Udr. gled. igralcev.« — Prvi izkaz.

Moderni kozmetični preparati za negovanje kože in las.
Juvenol-krema za lice in roke (mastna in suha).

Juvenol-poudre za dame.

Juvenol-shampooon. — Juvenol-voda za lase.

Juvenol-olje za lase.

Vsi Juvenol preparati so izdelani (prirejeni) po strogo znanstveno kozmetičnih principih.

Lekarna Bakarčič,
Karlovska cesta.

Lekarna Ramor,
Miklošičeva cesta.

Lekarna Sušnik,
Marijin trg.

Drogerija Adrija, Šelenburgova ulica.

Mnogo denarja

si lahko prihranite

ako kupujete blago za moške
in ženske obleke, perilo, tri-
kotažo, posteljno opremo itd.

v velikem skladišču blaga

veletrgovine

A. & E. Skaberne

Ljubljana, Mestni trg 10.

Urejuje Fran Lipah.

Cena Din 3.50.

Tiska Zvezna tiskarna v Ljubljani.